

Druhá neděle po Trojici, 18. června 2023

Lukáš Král

Preludium

Vstup: Pomoc naše ...

Vítám vás na bohoslužbách 2. neděle po Trojici. Tématem dnešního kázání bude jedna dlouhá věta apoštola Pavla. A sami uvidíme, jaké nám přinese objevy pro naši víru. – Mě kdysi inspiroval br. Radim Škaloud: Možná přináším trochu jinou liturgii, pořad bohoslužeb, tak pokud se setkáte s tím, co je jiné než u vás obvykle, prosím o shovívavost.

Píseň: 586 Velebmež dnešní den Boha jednoho

Modlitba

Pozdrav pokoje

Píseň: 641 Nevím, Pane, co ti dát

Čtení: Řm 5,17-21

Píseň: 684 Toužíme v lásce žítí stále

Čtení: Řm 16,25-27

Píseň: 718 Můj Bůh je můj štít

Kázání: Řm 1,1-6

Kázání: Sestry a bratři, mám pro vás malou exkursi. My jako evangelíci i jako faráři různě sledujeme – nebo také nesledujeme – církevní rok. I těch tradic je v křesťanstvu více, máme katolický liturgický kalendář, který se podle převažujícího evangelijního čtení člení na roky A, B a C, pak máme lutherský kalendář, který má let dokonce sedm, existuje i kalendář bratrský, z něhož vycházejí i tzv. starocírkevní perikopy – a pak tu máme tradici od čtyř pražských artikulů, z nichž jeden požaduje svobodné kázání Slova Božího.

Toho posledního se držím já, protože jsem inspirován slovy svého učitele, již zesnulého Pavla Filipiho, který nám vždycky zdůrazňoval, že kazatel má být v první řadě pastýř. A naslouchat tomu svému konkrétnímu, domácímu společenství, které nějak zná nebo postupně poznává celým tím sborovým životem.

Jenže co má dělat cestující kazatel, misionář, správce více sborů, což se v naší církvi nezřídka už stává pravidlem, aby zasáhl každého zvlášť? To je nyní v této době náš velký úkol.

A tak ten list Římanům můžeme kázat pro základy naší víry. Pro slyšení Slova tak, jak je občas potřebujeme oživit a osvěžit.

- Pavel se představuje sboru, který dosud nenavštívil
- Proto šířeji uvádí obsah svého listu
- I když se tam dostane asi roku 59
- Šířeji musí představit sám sebe i svůj apoštolský úkol, i když už nějaké zprávy sem dorazily a také římská křesťanská obec byla snad jediná, která nebyla založena Pavlovou misí
- List Římanům má jisté společné rysy s listem Židům: vysoká christologie, jasně formulované křesťanské vyznání, téměř nad každou větou musíme podrobně přemýšlet
- I proto dal Martinu Lutherovi základ pro promýšlení víry a pak pro formulaci nauky o milosti

Když budeme znát, z čeho vycházíme, můžeme pak číst i ta další biblická Slova. Apoštol Pavel na jiném místě píše: *Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvěj, napomínej v trpělivém vyučování. (2Tim 4:2) A dále: Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. (Žd 4, 12)*

Možná přemýšlíme nad tím, že se vytrácí v dnešní době ta horlivost předávat Slovo Boží, ale na druhé straně ochota mu naslouchat. Apoštol Pavel, když psal list Římanům, si mohl klást podobné otázky: Píše do sboru, který ještě nenavštívil, i když zvěst evangelia tam již nějakým způsobem doputovala. Třeba se někdo setkal s jeho spolupracovníky. Pavel chce římské křesťany povzbudit, posílit ve víře, ve vyznání, ale zároveň i nasbírat kontakty a učinit zde nějakou základnu pro své zvěstování, také když chtěl poté po soudu v Cesareji, jako o tom vypovídají Skutky apoštolů, se sám hájit ve spravedlivém procesu v Římě.

Zde již byla židovská obec, která však už slyšela evangelium. To je zajímavé, protože se tak stalo ještě před samotnou návštěvou apoštola Pavla.

Pavel, otrok Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale

Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu.

Pavel se takto široce představuje v jednom dlouhém souvětí. Píše totiž do jediného sboru, který zatím nenavštívil. Zároveň nějak se tam už křesťanská zvěst dostala a Pavel jako dobrý systematický teolog nechce nechat nikoho na pochybách, koho a co zvěstuje. Takže hned v první větě píše představení sebe samého i obsah své misie a vyznání víry. Víry v Ježíše. To je i povzbuzení pro nás, abychom uměli se postavit někdy předsudkům, někdy neznalosti ve svém okolí, abychom si dokázali to vyznání a svědectví víry také sami u sebe uspořádat. Sledujme to nyní u Pavla; o Pánu Ježíši píše: *Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání* – píše v množném čísle. I my smíme být spolupracovníky na Božím díle.

Proč? *Aby ke cti jeho jména uposlechlly a uvěřily všechny národy*; jo, to bychom si určitě přáli. Není to jenom Pavlovo zbožné přání? Když si otevřeme nějaké statistiky Biblické společnosti, tak nejnovější zjištění hovořila o 700 milionech lidí, kteří nemají Bibli v rodném jazyce – ovšem většinou čtou Písmo v některém z oficiálních jazyků. Ovšem stále platí to Pavlovo přání a Kristovo povolání jít do celého světa. *K nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.*

A pak čteme o dějinách spásy, u Adama začíná hřích, Kristus znamená nové stvoření, milost a vykoupení. A už apoštol Pavel odhalil to, s čím se setkáváme i v dnešním světě: Ta zvěst evangelia je otevřená. Veřejná.

A seznamuje své adresáty s učením o milosti Boží. Od stvoření a pádu až po příběh a oběť Ježíše Krista. A píše pro utvrzení víry těch římských křesťanů, třeba také proto, že se scházejí a nacházejí takřka císařovi pod nosem.

A co my? Také už máme víru. Také zase slyšíme evangelium vždy nově. Zkusme si třeba pokaždé do kostela vzít s sebou jiný překlad Bible. Buď knihu Písma svatého nebo v mobilní aplikaci, jak se dnes nabízí. A zkusme sledovat, co nám ty překlady říkají, jak k nám celé Boží Slovo promlouvá. A dále, na cesty?

Některý z těch překladů a slov/Slov si vezměme s sebou. Možná se vám někdy stalo, když jste byli na bohoslužbách, že jste slyšeli některý ten zlatý verš, ale pak zapadl a člověk si jej nezapamatuje do konce bohoslužby. Nabízím proto takovou cestu, projít a uslyšet to Slovo z různých překladů.

Řm 1,5-6 nám na cestu říká:

Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechlly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem. (ČEP)

Skrze něho jsme přijali milost a apoštolské poslání k poslušnosti víry pro jeho jméno mezi všemi národy, mezi nimiž jste i vy, povolání Ježíše Krista. (ČSP)

Skrze něhož jsme dostali milost a apoštolství pro jeho jméno, k poslušnosti víry mezi všemi národy, mezi nimiž jste i vy povolání Ježíše Krista (Studijní překlad Miloše Pavlíka)

Skrze kterého jsme přijali milost a apoštolské poslání k poslušnosti víry mezi všemi národy pro jeho jméno, mezi nimiž jste i vy, povolání Ježíše Krista. (Žilka)

Od něho jsme dostali milost ke konání apoštolského poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K těm patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal. (Ondřej M. Petřů)

Skrze něhož jsme přijali tuto milost, totiž apoštolství pro jeho jméno, k poslušnosti víry mezi všemi národy, mezi nimiž jste i vy, povolání Ježíše Krista. (NBK)

Skrze něj a pro jeho jméno se nám dostalo této milosti, totiž apoštolství, aby lidé ze všech národů došli k poslušnosti víry; k nim patříte i vy, povolání Ježíšem Kristem. (B21)

A to Slovo, které nám takto zaznělo, ve více tónech, ve více tóninách, k nám hovoří o tom, že když jsme takto osloveni jako část Božího lidu a každý z nás zároveň, nikdo není zapomenut, pak si můžeme připomenout ten Pavlův příklad. Nejen jako součást biblické dějepřavy, ale jako Slovo, které se týká také nás. A tak si tyto různé tóny a slova můžeme připomenout, některý překlad nás může oslovit více. Pavel zdůrazňuje, jak byl povolán a k jaké službě – ve většině překladů se označuje jako služebník, v těch doslovnějších jako otrok – skutečně tím chce říci, že je pro plnou službu svého kázání a působení, jak také zakládal a spravoval ty jednotlivé sbory. A to všechno pokládal za dobré právě proto, aby mohl těm křesťanským sborům – a řekněme živým křesťanským sborům – napsat právě takové vyznání víry. A když jsme teď před tím čtením zpívali onu píseň *Můj Bůh je můj štít* – s takovou důvěrou a s takovou mocí můžeme i my být posláni na cestu, do světa, aby to slovo Boží bylo takto viditelné nejen třeba na fasádě (sboru), ale i mezi námi všemi, aby se s podobnou vírou, s podobnou radostí a s podobnou dychtivostí tady mohli scházet i další lidé. A za to všechno, i za přijaté Slovo a z něj to poslání, za to Pánu Bohu bud' chvála. Amen.

Interludium

Modlitba

Píseň: 694 Z milosti tak hojné

Ohlášky

Přímluvy + modlitba Páně

Slovo na cestu: *Oz 3,5 Potom se však izraelští synové obrátí a budou hledat Hospodina, svého Boha ... Se strachem přiběhnou k Hospodinu a jeho dobrotě v posledních dnech.*

Požehnání + Jděte, jste posláni.

Píseň: 253 Slunce svítí

Postludium

Vyslání: Jděme v pokoji, ve jménu Páně.